

John Barikmoen

E-23

Buslett, ja han va ein nabo a mei. De va en ti år vi va naboa.

Han va en raring. Ja, han sa au
vøra
de, at ska en ~~vøra~~ ~~vøra~~ rikti fárnoyeli, så må en ~~vøra~~ en raring.

bj stc

E-24

Tor Helgesen, han var nársk skothe-lærar-religjonslærar ~~seks~~^{vannt} å ~~å~~ ~~vannt~~ seksti år -- han hålt skothe ~~ett~~ te
nøen daer før han døe. Døe var en fæt selskapskår å en fæt skrønemakør. Han kunne farta ~~ja~~ skrøner heile dagen og næ å heile natta. Ja, de' va vørt. Han kan' ikkje gått fartet ~~dem~~ oppatt -- e han gømt bort ~~en~~ ~~heil~~ del -- meste ~~delentax~~ dem.

Han vur klækkar her. Han vaff klækkar i mangfaldige år. Så var Helgesen slik at han likte et glas øl øu' han sumtjer, å så'når han kom i gått selskap, så kansjje samtjer så bie' de lite grannar mye øu'. Så hadde presten fått røde på dette her ein ^{vørt} at han hadde ~~var~~ være i eit birkalas å skulle jin skroft. Men så kám n me de' på så rar ein måte. Han sa' de' at, eg drømte of vøff i himmerike, å der kám eg inn i dø' huse sam va ^{sa n,} telågå får klækken, å der hålt dem eit fæt hus. Den var ⁱ sjlettesikke sjikkelege, å di var høgmeite å di hadde drikkanes støff, å di var sjlettes ikke sjikkelege. Jasså, sa Helgesen, ja, va i Himmerilje, å kám ^{ha} Helgesen, er trøymde, xy ^{sa n} at eg kám inn i de romme sam va telågå førru presten. Men der fans ikkje ~~en~~ einaste ^{en} einaste prest.